

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judcătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Nicoară Vasile în numele inculpaților Zolotariov Ștefan și Boțoc Ghenadie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Zolotariov Ștefan

Boțoc Ghenadie

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 13.10.2014-04.11.2016;

instanța de apel: 07.12.2016-25.04.2017;

instanța de recurs: 22.06.2017-16.08.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Grigoriopol din 04 noiembrie 2016, Boțoc Gh. și Zolotariov Șt. au fost achitați de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Boțoc Gh. a fost învinuit de faptul că, acționând în interesul grupului criminal organizat compus din cetățeni ai RM, Iacob V., Zolotariov Șt. și Aramă Ig., organizat stabil și statornic, cu un înalt grad de coordonare între ei, cu caracter retras și nivel de izolare de societate, cu regulile sale de comunicare, de subordonare, disciplină, având un plan bine determinat de activitate infracțională, cu desemnarea rolurilor și funcțiilor membrilor grupului, a unor acte și operațiuni concrete, cu intenția de a săvârși mai multe infracțiuni, grup format cu scopul de păstrare, expediere, transportare și distribuire a substanțelor narcotice, psihotrope și a analogelor lor săvârșite în scop de înstrăinare precum și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, într-o perioadă nedeterminată de timp și în circumstanțe necunoscute a intrat în posesia substanțelor narcotice pe care a

încercat să le pună în circulație ilegal în proporții deosebit de mari în următoarele circumstanțe:

La 14.05.2012, în rezultatul percheziției efectuate la domiciliul acestuia pe adresa mun. Chișinău, str. Socoleni, 21/2, ap. 27, în jurul orei 21⁵⁰, în holul apartamentului, lângă ușa de la intrare pe mobilierul din antreu a fost depistat și ridicat 1 placă de culoare cafeniu-închis de formă dreptunghiulară, cu miros specific, cu masa de aproximativ 100 gr., care conform raportului de expertiză nr. 121 din 16.05.2012, reprezintă - hașiș, care se atribuie la substanțe narcotice neutilizate în scopuri medicale obținute artizanal din plante de cânepă, cantitatea substanței narcotice-hașiș din ambalajul descris constituie 107,47 gr. Totodată în același timp în rezultatul efectuării percheziției în automobilul acestuia de marca/model "BMW 320", cu n/î C PV 732, au fost depistate și ridicate două bancnote cu nominalele a câte 100 euro fiecare, cu seria Z-73206449469 și S-07887591493, care au fost transmise prin intermediul Zolotariov Șt. pentru procurarea a unui kg de hașiș de la Boțoc Gh. și Meșteșug A. către cetățeanul care a conlucrat cu organele de poliție pe nume Catlabuga N. Substanța narcotică nominalizată depistată reprezintă hașiș, a cărui circulație în scopuri medicinale este interzisă, care conform HG nr. 79 din 23.01.2006 constituie proporții deosebit de mari și care erau păstrate cu scop de realizare, fiind descoperite în rezultatul percheziției la domiciliul acestuia pe adresa nominalizată, pe care intenționa să le realizeze pe teritoriul RM, împreună cu grupul criminal organizat din care făcea parte acesta.

Zolotariov Șt., la fel a fost învinuit de faptul că, acționând în interesul grupului criminal organiza compus din cetățeni ai RM, Boțoc Gh., Iacob V., Aramă Ig. și Meșteșug A., organizat stabil și statornic, cu un înalt grad de coordonare între ei, cu caracter retras și nivel de izolare de societate, cu regulile sale de comunicare, de subordonare, disciplină având un plan bine determinat de activitate infracțională, cu desemnarea rolurilor și funcțiilor membrilor grupului, a unor acte și operațiuni concrete, cu intenția de a săvârși mai multe infracțiuni grup format cu scopul de păstrare, expediere, transportare și distribuire a substanțelor narcotice psihotrope și a analogelor lor săvârșite în scop de înstrăinare precum și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice, într-o perioadă nedeterminată de timp și în circumstanțe necunoscute a intrat în posesia substanțelor narcotice pe care a încercat să le pună în circulație ilegal în proporții deosebit de mari în următoarele circumstanțe:

La 11.04.2012, i-a transmis lui Catlabuga N. spre realizare o pastilă ecstasy, care conform raportului de expertiză nr. 93 din 17.04.2012, conține substanță activă de 3,4 metilendiocsimetamfetamin, MDMA, inclus în lista substanțelor psihotrope nefolosite în scopuri medicinale.

Tot el, la 11.05.2012, i-a transmis lui Catlabuga N. un săculeț de polietilenă cu masă împietrită care conform raportului de expertiză nr. 119 din 16.05.2012, constituie masa vegetală presată de culoare cafenie, cu nuanță verzuie în formă de conglomerat cu suprafețele neregulate ce reprezintă hașiș, ce se atribuie la substanțe narcotice

neutilizate în scopuri medicale obținute artizanal din plantele de cânepă. Cantitatea substanței narcotice-hașiș din ambalajul descris constituie 2,05 gr.

Tot el, la 13.05.2012, i-a transmis lui Catlabuga N. un săculeț cu 10 plastine de culoare cafenie, cu miros specific. În același timp în rezultatul efectuării percheziției corporale în cadrul procesului-verbal de reținere în buzunarul stâng din spate a blugilor de culoare albaștri au fost depistate bancnote cu nominalul de 50 euro, cu seria S-36902914855, S-35292245- 35754054627, care au fost transmise prin intermediul lui Catlabuga N. pentru procurarea substanțelor narcotice nominalizate mai sus.

Substanțele narcotice depistate, a cărui circulație în scopuri medicinale este interzisă care conform HG nr. 79 din 23.01.2006 constituie proporții deosebit de mari și care erau păstrate cu scop de realizare, fiind descoperite în rezultatul achizițiilor de control pe care intenționa să le realizeze pe teritoriul RM, împreună cu grupul criminal organizat din care făcea parte acesta.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. în baza art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, la câte 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție ce ține de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat următoarele argumente:

- prima instanță nu a luat în considerație faptul că prin decizia CSJ nr. 1ra-817/2010 din 27.07.2010, instanța de recurs a indicat la necesitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale pe un episod pe care s-a descoperit elementele componente a infracțiunii incriminate persoanei vinovate, în cadrul urmăririi penale existente;

- conform prevederilor art. 51 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, procurorul conform atribuțiilor în cadrul urmăririi penale dispune de competența de disjungere a cauzei penale dacă se impune aceasta. Mai mult ca atât, potrivit prevederilor art. 279¹ Cod de procedură penală, disjungerea unei cauze privitoare la participanții la una sau la mai multe infracțiuni se admite în cazul în care împrejurările cauzei o cer și această disjungere nu se va răsfrânge negativ asupra efectuării depline și obiective a urmăririi penale și cercetării judecătorești. La dispunerea disjungerii cauzelor penale, procurorul, la propunerea organului de urmărire penală sau din oficiu, emite ordonanța respectivă;

- institutul disjungerii este prevăzut de Legislația procesual penală, astfel, făcând o analogie constată că potrivit prevederilor art. 476 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă, la săvârșirea infracțiunii, împreună cu minorul au participat și adulți, cauza în privința minorului se disjunge pe cât e posibil, formând un dosar separat, iar potrivit prevederilor art. 504 alin. (7) Cod de procedură penală, în cazul infracțiunii săvârșite cu participație, cauza în privința persoanei care a semnat acordul de recunoaștere a vinovăției, acceptat de către instanța de judecată, se disjunge, formând un dosar separat. Astfel, conchide că legislația procesual penală nu prevede emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale de către procuror în cazurile minorilor sau

emiterii a careva act procesual de pornire a urmăririi penale de către instanță în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției, iar cauzele disjungate, nu duc la nulitatea probelor și achitarea inculpaților;

- prima instanță greșit a concluzionat precum că inculpații Boțoc Gh. și Zolotariov Șt. ar fi acționat separat fără a exista intenția comună la comiterea infracțiunilor incriminate și neparticiparea inculpaților în grupul criminal organizat, deoarece acuzarea a demonstrat, că banii transmiși sub control cet. Catlabuga N., care la rândul său sub controlul organului de urmărire penală, i-a transmis inculpatului Zolotariov Șt., care urma să-i înstrăineze lui Catlabuga N. în jur de 1 kg de hașiș, au fost ridicate din portmoneul inculpatului Boțoc Gh., la care, în domiciliu, în urma percheziției s-au depistat și ridicat substanței narcotice - hașiș în cantitate de 107,47 gr., adică cantitatea care urma a fi înstrăinată lui Catlabuga N.;

- rezultatele interceptării comunicărilor și rezultatele urmăririi tainice efectuate în privința lui Boțoc Gh. și Zolotariov Șt., atestă durata în timp a grupului criminal organizat, existența unui plan bine determinat de activitate infracțională, cu desemnarea rolurilor și funcțiilor membrilor grupului, a unor acte și operațiuni concrete.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, a fost admis apelul declarat, casată integral sentința, cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. în baza art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, la câte 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 4 ani.

5. Instanța de apel, a considerat că, instanța de fond, la adoptarea sentinței contestate incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și, astfel, eronat a ajuns la concluzia că, inculpații Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. urmează a fi achitați din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, prima instanță eronat a declarat nule toate actele procedurale ale cauzei în temeiul art. 251 Cod de procedură penală, punând la bază lipsa ordonanței de pornire a urmăririi penale în privința inculpaților, or, conform prevederilor art. 51 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, procurorul conform atribuțiilor în cadrul urmăririi penale dispune de competența de disjungare a cauzei penale dacă se impune aceasta, iar în conformitate cu art. 279¹ alin. (2), (3) Cod de procedură penală, disjungerea unei cauze privitoare la participanții la una sau la mai multe infracțiuni se admite în cazul în care împrejurările cauzei o cer și această disjungere nu se va răsfrânge negativ asupra efectuării depline și obiective a urmăririi penale și cercetării judecătorești. La dispunerea conexării sau disjungerii cauzelor penale, procurorul, la propunerea organului de urmărire penală sau din oficiu, emite ordonanța respectivă.

Astfel, legislatorul nu prevede emiterea de către procuror pe lângă ordonanța de disjungere a materialelor cauzei și a ordonanței de pornire a urmăririi penale.

Instanța de apel a reținut că, prin ordonanța de disjungere a materialelor cauzei penale din 15.12.2011, emisă de procurorul șef-adjunct al secției exercitare și conducere a urmăririi penale în Procuratura mun. Chișinău, Zanevici N, a fost dispusă disjungerea din cauza penală nr. 2011010065, a unei cauze penale separate, în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, în privința lui Iacob V. și a persoanelor neidentificate de către organul de urmărire penală, cu conferirea numărului de ordine 2011012048 (f.d. 1, vol.I).

Analizând în continuare totalitatea de probe acumulate la cauza penală și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a reținut fapta incriminată inculpaților prin rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel a conchis că, vina inculpaților se probează, cu certitudine, prin următoarea sistemă de probe, cum ar fi: - *declarațiile martorilor: Mihalcean Al-dru și Catlabuga N.*; - *ordonanța din 15.12.2011, de disjungere a cauzei penale (f.d. 4, vol.I)*; - *ordonanța cu privire la desemnarea inspectorilor operativi cu atribuții de ofițer de urmărire penală și dispunerea efectuării urmăririi penale de mai multe organe de urmărire penală (f.d. 7, vol.I)*; - *denunțul (f.d. 12, vol I)*; - *ordonanța din 15.12.2012, emisă și semnată de către Procurorul General (f.d. 46, 47, vol.I)*; - *dispoziția emisă de ofițerul principal de urmărire penală al SCE în cadrul SUP - Cortac N. (f.d. 57-59, vol.I)*; - *procesul-verbal de ridicare din 11.04.2012 (f.d. 80, vol.I)*; - *procesele-verbale de notificare a lui Boțoc Gh. și Zolotariov Șt. despre numirea expertizei la 15.05.2012 (f.d. 82-84, vol.I)*; - *raportul de expertiză nr. 93 din 17.04.2012 (f.d. 88, vol.I)*; - *procesele-verbale de comunicare a raportului de expertiză (f.d. 89, vol.I)*; - *procesul-verbal de ridicare din 11.05.2012, prin care a fost fixată acțiunea de ridicare de la Catlabu N. un săculeț de polietilenă în care se află o masă împietrită de culoare cafenie (f.d. 99, vol.I)*; - *raportul de expertiză nr. 119 din 16.05.2012 (f.d. 100, vol.I)*; - *procesul-verbal de ridicare din 13.05.2012 (f.d. 112, vol.I)*; - *raportul de expertiză nr. 120 din 16.05.2012 (f.d. 113, vol.I)*; - *raportul de expertiză nr. 121 din 16.05.2012 (f.d. 137, vol.I)*; - *încheierea de autorizare a interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice (f.d. 30, vol.II)*; - *încheierea de autorizare a interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice (f.d. 51, vol.II)*; - *decizia privind autorizarea efectuării achizițiilor de control (f.d. 9, vol.III)*; - *procesul-verbal privind instalarea mijloacelor tehnice (f.d. 13, vol.III)*; - *copiile bancnotelor euro cu diferite nominale (f.d. 17-32, vol.III)*; - *acte de predare-primire (f.d. 43, vol. III)*; - *procesul-verbal privind instalarea mijloacelor tehnice (f.d. 58, vol.III)*; - *procesul-verbal privind instalarea mijloacelor tehnice moderne și controlul transmițerii banilor din 11.05.2012, (f.d. 60, vol.III)*; - *procesul-verbal privind cercetarea interceptărilor înregistrărilor comunicărilor și imagini efectuate din 14.05.2012 (f.d. 75-98, vol.III)*; - *procesul-verbal privind examinarea interceptărilor efectuate și reproducerii comunicărilor înregistrate din 16.05.2012 (f.d. 104, vol.III)*; - *procesul-verbal privind examinarea interceptărilor efectuate și reproducerii comunicărilor înregistrate din 16.05.2012 (f.d. 140, vol.III)*; - *procesul-verbal de ridicare din 01.06.2012, prin care a fost dispusă ridicarea documentelor scoase de la secret pe urmărirea tainice (f.d. 6, vol.IV)*; - *materialele operative desecretizate din dosarul operativ*

(f.d. 8, vol. IV); - procesul-verbal de percheziție din 14.05.2012 (f.d. 72, vol.V); - procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.05.2012 (f.d. 77, vol.V); - procesul-verbal de percheziție din 14.05.2012 (f.d. 90, vol.V); - procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.05.2012 (f.d. 7, vol.V); - bancnota cu nominalul de 100 euro, cu seria Z73206449469 (f.d. 95, vol.V); - procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.06.2012 (f.d. 97, vol.V); - ordonanța depunere sub învinuire a lui Boțoc Gh. din 17.05.2012 (f.d. 105, vol.V); - ordonanța de punere sub învinuire a lui Zolotariov Șt. din 17.05.2012 (f.d. 135, vol.V); - procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.05.2012 (f.d. 125, vol.V); - procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.06.2012 (f.d. 143, vol.V).

În urma verificării probelor, instanța de apel a ajuns la concluzia că, argumentele procurorului cu privire la vinovăția inculpaților Zolotariov Șt. și Boțoc Gh., invocate în apelul depus împotriva sentinței de achitare sunt fondate, deoarece instanța de fond a dat o apreciere eronată situației de fapt și de drept constatate în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondată poziția apărării invocată în ședința de judecată precum că datele acumulate la materialele prezentei cauze penale nu pot fi admise ca probe potrivit art. 94 Cod de procedură penală, or, toate măsurile și actele procedurale erau întocmite în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, după inițierea dosarului penal în baza ordonanței de disjungere din 15.12.2011, prin care au fost disjuse materialele cauei penale nr. 2011012048, din cauza nr. 2011010065.

La fel, instanța de apel a respins argumentele apărării cu privire la efectuarea acțiunilor de urmărire penală de către persoane neîmputernicite, or, potrivit ordonanței cu privire la desemnarea inspectorilor operativi cu atribuții de ofițer de urmărire penală și dispunerea efectuării urmăririi penale de mai multe organe de urmărire penală emisă în cauza penală din care a fost disjunsă în care este inclus și Cortac N., care este desemnat ca conducător al grupului (f.d. 7, vol.I), iar potrivit ordonanței din 15.12.2011 (adică la data disjunerii prezentei cauze), emisă și semnată de către Procurorul General în prezenta cauză penală, este desemnată efectuarea urmăririi penale de un grup de ofițeri de urmărire penală, printre care și Cortac N. (f.d.46,47,vol.I). Reieșind din aceste ordonanțe se observă că în ambele acte procesuale este inclus și Cortac N., prin urmare se dovedește că toate acțiunile efectuate de către el corespund normelor procesuale și nu pot fi declarate nule.

În aceeași ordine de idei, în sentința atacată instanța de fond neîntemeiat a respins în totalmente probele acuzării, prin care cu certitudine se confirmă comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de legea penală și vinovăția inculpaților Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. și, greșit a ajuns la concluzia de achitare pe motiv că, fapta inculpaților nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În pofida faptului că prima instanță și-a întemeiat sentința pe declarațiile inculpaților, instanța de apel a considerat că, declarațiile lui Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. precum că, dâșii n-ar fi comis faptele infracționale, nu corespund adevărului, sunt mincinoase fiind date în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru

faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lor în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, în rezultatul cercetării judecătorești din probatoriul analizat de către instanță, cu referire la acțiunile lui Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. legate de circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, cu certitudine s-a stabilit că inculpații au acționau în cadrul unui grup criminal organizat, urmărind scopul de punere în circulație ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare. Ambii inculpați interacționau și comunicau între ei în vederea punerii în circulație a substanțelor narcotice, fapt ce se confirmă prin descifrările telefonice și prin declarațiile martorului Mihalcean Al-dru oferite la faza urmăririi penale și susținute în instanța de apel.

Instanța de apel a stabilit cu certitudine că, Zolotariov Șt. a realizat latura obiectivă a infracțiunii incriminate manifestată prin procurarea, expedierea, păstrarea, transportarea substanțelor narcotice și psihotrope, în scop de înstrăinare, oferind lui Catlabuga N. la 11.04.2012, substanța psihotropă 3,4 metilendiocsimetamfetamin, MDMA, sub forma unei pastile Ecstasy, la 11.05.2012, un săculeț de polietilenă cu 2,05 gr. de hașiș și la 13.05.2012, un săculeț cu 10 plastine cu masa totală de 975,12 gr. de hașiș, acestea fiind ridicate de la Catlabuga N. în baza procesului-verbal de ridicare din 11.04.2012 (f.d. 80, vol.I), procesului-verbal de ridicare din 11.05.2012 (f.d. 99, vol.I) și procesului-verbal de ridicare din 13.05.2012 (f.d. 112, vol.I), substanțele narcotice fiind constatate în baza rapoartelor de expertiză nr. 93 din 17.04.2012 (f.d. 88, vol.I), nr. 119 din 16.05.2012 (f.d. 100, vol.I) și nr. 120 din 16.05.2012 (f.d. 113, vol.I).

Instanța de apel a stabilit cu certitudine fapta enunțată în acțiunile lui Zolotariov Șt., derivând din probatoriul administrat, expus supra, or, acesta a procurat de la terți neidentificați substanța narcotică, pe care a expediat-o, transportat-o la sine și pe care ulterior a păstrat-o și înstrăinat-o lui Catlabuga N. care colabora cu organele de urmărire penală. Probele cercetate denotă cu certitudine comiterea acestei fapte, anume în formele enunțate ale laturii obiective, prin participație cu ceilalți membri a grupului criminal și anume, Boțoc Gh., Iacob V., Aramă Ig. și Meșteșug A., la fel implicați în circulația substanțelor narcotice.

De asemenea, din analiza cumulară a probelor, instanța de apel a constatat cu certitudine implicarea lui Boțoc Gh. în schema ilegală, participând la realizarea laturii obiective a infracțiunii de circulație ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare, descrise mai sus. Acest fapt se confirmă prin faptul că la domiciliul inculpatului situat în mun. Chișinău, str. Socoleni, 21/2, în urma percheziției efectuate s-a depistat în antreu pe mobilier o platină de culoarea cafeniu-închis în formă dreptunghiulară cu masa aproximativ de 107,47 gr., care conform raportului de expertiză nr. 121 din 16.05.2012, reprezintă - hașiș.

În contextul probelor examinate, instanța de apel nu a reținut versiunea apărătorului Nicoară V., precum că Catlabuga N. l-a instigat pe Zolotariov Șt. la comiterea infracțiunii, ultimul neavând intenția de a distribui substanțe narcotice. Or,

toate măsurile speciale de investigații în vederea documentării inculpatului Zolotariov Șt. și achiziției sub controlul organului de urmărire penală sunt confirmate prin probe cercetate în ședința de judecată.

Instanța de apel a conchis că, în acțiunile inculpaților Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. se regăsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, vinovăția inculpaților fiind dovedită pe deplin, în afara oricărui dubiu rezonabil.

La aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, ținând cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpaților Zolotariov Șt. și Boțoc Gh., de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, a conchis că, corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă doar cu izolarea de societate, prin stabilirea în privința acestora a pedepsei privative de libertate în limitele prevăzute de sancțiunea art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de circulația substanțelor narcotice.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Nicoară V. în numele inculpaților, care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15), 16) Cod de procedură penală, solicită casarea acestei și menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă următoarele argumente:

- instanța de apel nu a cercetat nici un mijloc de probă din dosar, nu a examinat corpurile delictive, nu a cercetat procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, nu a audiat martorii ;

- instanța de apel a încălcat dispozițiile legale și jurisprudențiale, cât practica uniformă a Curții Supreme de Justiție, prin necercetarea nemijlocită a probelor;

- instanța de apel a sesizat esența obiecțiilor părții apărării, formulate la toate etapele procesuale, privind lipsa actului de sesizare sau autosesizare în raport cu faptele pentru care au fost condamnate persoanele vizate în decizie, interpretând și aplicând în mod vădit eronat legea;

- ordonanța de disjungere din 15.12.2011, nu reprezintă un act de sesizare în sensul art. 262, 273, 274 Cod de procedură penală. Acest act nu face parte din categoria celor prevăzute expres în lege (*aplicarea extensivă a legii penale este interzisă - principiul unanim recunoscut degajat și de jurisprudența CtEDO*);

- ordonanța din 15.12.2011, nu reprezintă un act de sesizare *în rem* în privința faptelor pretinse a fi prejudiciabile, care ar fi fost comise la 14.05.2012; 11.04.2012; 13.05.2012 (*pct. 7 supra - esența faptelor pentru care au fost condamnate persoanele*);

- ordonanța din 15.12.2011, nu poate să reprezinte un act de sesizare *în personam* - în privința condamnaților acuzați că ar fi comis infracțiuni în anul 2012. O altă abordare ar fi neconstituțională - contrară drepturilor fundamentale (§ 25-27 *decizia Curții constituționale nr. 12 din 07.02.2013*);

- în speță, partea acuzării a recunoscut faptul că, în dosar lipsește o ordonanță privind pornirea urmăririi penale, însă, a încercat să demonstreze că, un asemenea act procedural nu este necesar, făcându-se referire la dispozițiile art. 279¹ Cod de procedură penală;

- la 17.01.2011, când a fost pornită cauza penală nr. 2011010065, ordonanța de inițiere a urmăririi penale nu putea să cuprindă și să producă efecte juridice pentru presupusele infracțiuni, care ar fi fost comise ulterior, adică la 14.05.2012 sau 11.04.2012; 13.05.2012;

- în lipsa unei ordonanțe privind pornirea urmăririi penale, în raport cu faptele puse la baza acuzațiilor penale, nu poate fi adoptată o sentință de condamnare;

- potrivit învinuirii formulate în dispozitivul rechizitoriului, Boțoc Gh. nu făcea parte din "grupul criminal organizat", procurorul indicând că acest grup ar fi fost compus din: Iacob V., Zolotariov Șt. și Aramă Ig.;

- fapta pretinsă a fi prejudiciabilă și comisă de către Boțoc Gh. nici nu este reflectată în prima parte a rechizitoriului;

- potrivit dispozitivului rechizitoriului (după sintagma "se învinuiește"), procurorul nu l-a acuzat pe Zolotariov Șt. că ar fi făcut parte din grupul criminal organizat. Fapta descrisă în prima parte a rechizitoriului - "expunerea", de asemenea nu conține informația potrivit căreia acesta ar fi membru al grupului criminal organizat;

- instanța de apel a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu;

- instanța de apel a ignorat caracterul contradictoriu al acuzațiilor penale, axându-se pe lansarea unor noi acuzații în privința inculpaților, circumstanțe ce denotă că procedura în ansamblu a fost inechitabilă;

- în speță sunt aplicabile constatările expuse în hotărârea CtEDO din 05.07.2011, *cauza Dan c. Moldovei (cererea nr. 8999/07)*;

- instanța de apel nu a verificat probele din dosar, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, ignorând astfel dispozițiile art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală;

- erorile și omisiunile admise de procuror și de instanțe de apel s-au soldat cu vicii fundamentale;

- instanța de apel nu a avut la dispoziție pretinsele "descifrări telefonice", în mod contrar, acestea ar fi fost indicate la pag. 16-19 din decizie sau în rechizitoriu;

- rapoartele de expertiză din dosar nu justifică omisiunea procurorului de a prezenta spre cercetare corpurile delictive. Or, potrivit jurisprudenței CtEDO, aceste rapoarte de expertiză sunt inadmisibile pe motiv că nu a fost asigurat accesul părților, în modul stabilit, la efectuarea expertizei, aceasta fiind dispusă arbitrar, fiind efectuată de către experți care nu pot fi considerați;

- în speță, au fost încălcate grav exigențele privind calificarea infracțiunii prevăzute la art. 51, 52, 113 Cod penal, situație care a generat încălcarea dreptului la apărare în sensul jurisprudenței CtEDO, inclusiv cea identificată prin *cauza Adrian Constantin c. României*;

- prin ordonanța procurorului din 17.07.2012, Meșteșug A. și Aramă Ig. au fost scoși de sub urmărire penală, iar Boțoc Gh. și Zolotariov Șt. nu au fost învinuiți în raport cu fapta descrisă, în așa mod, prima parte a rechizitoriului nu conține elemente faptice ce ar permite încadrarea juridică/calificarea acțiunilor inculpaților drept infracțiune;

- faptele incriminate inculpaților se datorează în exclusivitate acțiunilor de provocare din partea lui Catlabuga N., care, a avut un rol activ și a acționat în calitate de agent provocator sub supravegherea și îndrumarea colaboratorilor de poliție (*Sandu c. Moldovei*);

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temei legal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Potrivit conținutului recursului declarat, recurentul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15), 16) Cod de procedură penală, semnalând totodată și pct. 12) a aceleiași norme procesual penale, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apela admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire;* 12) *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;* 15) *instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză;* 16) *norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat de către partea acuzării, a verificat

legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, ajungând astfel la concluzia corectă enunțată în *pct. 4. al prezentei decizii*.

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri.

În acest context, instanța de recurs, menționează că din conținutul deciziei rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii prevăzute la art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, de către inculpații Zolotariov Șt. și Boțoc Gh., descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivându-și concluzia de vinovăție a acestora.

Verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a respectat prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus condamnarea lui Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. conform învinuirii înaintate, expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată sentința de achitare, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde și motivele pe care se întemeiază soluția.

Revenind la conținutul recursului declarat, autorul acestuia consideră că instanța de apel, care a casat soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpaților în baza art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii imputate și acțiunile acestora nu întrunesc elementele infracțiunii.

Totodată, recurentul invocă, că în speță nu a fost pornită urmărirea penală, iar ordonanța de disjungere din 15.12.2011, nu reprezintă un act de sesizare în sensul art. 262, 273, 274 Cod de procedură penală.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de "neîntrunire a elementelor infracțiunii", se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că, prin sentința primei instanțe inculpații au fost achitați de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii.

Contrar, instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpaților, martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal (f.d. 88, 89; 96-99, vol.VII), în urma căreia a conchis asupra netemeinicii soluției pronunțate de către prima instanță referitoare la nevinovăția inculpaților și nulității actelor procedurale întocmite în cauză, considerând că argumentele părții acuzării cu privire la vinovăția acestora și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de recurent referitor la nevinovăția inculpaților Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanța de apel a motivat condamnarea inculpaților prin faptul, că partea acuzării a prezentat suficiente probe (*enumerated și descrise în pct. 5. al prezentei decizii*), care cu certitudine dovedesc vinovăția acestora în *procurarea, expedierea, păstrarea, transportarea substanțelor narcotice, psihotrope a căror utilizare în scopuri medicinale este interzisă, săvârșite în scop de înstrăinare, de către un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.*

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele cauzei punându-le la baza deciziei de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sunt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanța de apel conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitoare la prezența în acțiunile inculpaților Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, fapta acestora corect fiind încadrată de către instanța de apel conform prevederilor art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpaților atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează *latura subiectivă* a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele *indicate și descrise în pct. 5. al prezentei decizii*, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanței de apel.

Cu referire la temeiul prevăzut de pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, invocat în recursul declarat, Colegiul atestă că, o astfel de eroare în speța dată la fel nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal statuează ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind casarea sentinței de achitare a lui Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult ca atât, recursul ordinar nu conține o motivare în baza cărei norme urmau a fi reîncadrate acțiunile inculpaților decât cea incriminată, enunțată supra, respectiv în situația în care ultimii nu recunosc vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal nu întrevade necesitatea expunerii asupra reîncadrării acțiunilor acestora într-o altă normă penală.

Revenind la conținutul recursului declarat, instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiat argumentul apărării precum că, inculpații au fost provocați la activitate infracțională de către Catlabuga N., care, ar fi avut un rol activ și a acționat în calitate de agent provocator, la îndrumarea colaboratorilor de poliție, fiind astfel afectată echitatea procesului penal prevăzută la art. 6 § 1 CoEDO, or, martorul Catlabuga N. a manifestat inițiativă de a colabora cu organele competente în vederea investigării și stopării activității ilegale de circulație a substanțelor narcotice, acesta având un rol pasiv, dânsul nu i-a determinat pe Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. de a comercializa substanțele narcotice și nu a recurs la forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de comitere a infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6§1 CoEDO

Instanța de apel corect a constatat că în acțiunile inculpaților Zolotariov Șt. și Boțoc Gh. sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, inclusiv și *latura obiectivă*, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19.04.1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CoEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în

mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpaților garantate atât de Constituția R. Moldova, CtEDO, cât și de Codul de procedură penală.

Astfel, CtEDO a stabilit că, instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6§1 CoEDO.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

În cât privește lipsa în speță a ordonanței de pornire a urmăririi penale, Colegiul penal reține că, urmărirea penală pe cauza nr. 2011010065, a fost pornită la 17.01.2011 (f.d.5, vol. I). Ulterior, la 15.12.2011, prin ordonanța procurorului, șef-adjunct al secției exercitare și conducere a urmăririi penale a Procuraturii mun. Chișinău, Zanevici N., a fost dispusă disjungerea din cauza penală nominalizată a unei cauze penale separate în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, în privința lui Iacob V. și a persoanelor neidentificate de organul de urmărire penală (f.d. 4, vol.I).

Astfel, în speță s-au respectat prevederile art. 52 alin. (1) pct. 5), 279¹ alin. (3) Cod de procedură penală, or, ținând cont de normele legal citate și conținutul ordonanței de disjungere a materialelor cauzei penale, Colegiul penal conchide că, inițierii procesului penal a avut loc în conformitate cu legislația în vigoare, prezenta cauză penală fiind pornită la 17.01.2011, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal.

Tot în acest context, urmează de menționat că, legislatorul nici nu prevede emiterea de către procuror pe lângă ordonanța de disjungere și a ordonanței de pornire a urmăririi penale.

Prin urmare, instanța de apel corect a reținut că, prima instanță eronat a declarat nule toate actele procedurale întocmite în prezenta cauză penală în temeiul art. 251 Cod de procedură penală, punând la bază lipsa ordonanței de pornire a urmăririi penale, poziție la care instanța de recurs se raliază.

În cât privește invocarea în speță a deciziei Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție (nr. 1ra-817/2107 din 27.07.2010), precum și a precedentelor CtEDO, Colegiul penal conchide că acestea nu sunt relevante cauzei, deoarece au avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză. Astfel, prevederile art. 6 § 1 și § 3 CoEDO, în speță nu sunt aplicabile.

În același context, Colegiul penal constată că, recurentul în recursul declarat face trimitere la mai multe puncte și sintagme din decizia instanței de apel, precum și la mai multe precedente CtEDO, însă nu le raliază la propriile solicitări și pretenții în raport cu decizia atacată, în particular fiind omise desfășurarea acestor raportări prin prisma unui temei de recurs valabil, ceea ce impune Colegiului penal de a fi în imposibilitate să le rețină ca fiind relevante.

Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale

dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpaților în baza învinuirii înaintate.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecătii, nu au fost admise careva erori de către instanța de apel, iar alegațiile recurentului sub acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpaților Zolotariov Șt. și Boțoc Gh., nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6), 8), 12), 15) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticele formulate sub acest aspect de către titularul cererii de recurs.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Nicoară Vasile în numele inculpaților Zolotariov Ștefan și Boțoc Ghenadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui *Zolotariov Ștefan și Boțoc Ghenadie*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti